

שִׂיחוֹת לַאֵשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א
פְּרֶשֶׁת וּדְא שְׁנַת תַּשְׁפ"ב לַפ"ק

יוצא לאור על ידי
קרן הדפסה "היכל הקודש חיפה"

שיחות וספורים

מעלה או חיסרון?!

קיג. ראש הישיבה שליט"א התעניין אצל אברך שעבר להתגורר בדירה חדשה, האם הוא מרוצה מבית המגורים החדש. האברך השיב שהוא אמנם מרוצה, אולם הדירה סובלת מחיסרון אחד - מאחר והיא ממוקמת חלקית מתחת לקרקע, לכן הקליטה הסלולרית נתקלת בקשיים. נענה ראש הישיבה שליט"א: "הלא זו המעלה הגדולה ביותר של דירתך החדשה. כי בהעדר קליטה טובה, לא תוכל להיות עסוק עם מכשיר הפלאפון ותוכל אפוא להיות פנוי לשוחח עם זוגתך במקום לשחק במכשיר הסלולרי..."

תפילין

קיד. ראש הישיבה שליט"א מסר שיעור באוזני תלמידי הישיבה בלמדו את מאמר הגמרא במסכת ברכות (ל, ב) אודות אביי שישב לפני רבה ורבה הבחין שאביי שמח במיוחד. שאלו רבה: "הלא נאמר (תהלים ב, יא) 'וגילו ברעדה'?" שצריכים להתנהל ולהתהלך מתוך רעדה. השיבו אביי: אנא, תפילין מנחנא. "אני חבוש בתפילין!"

וכן מסופר אודות רבי ירמיה שישב לפני רבי זירא והיה שרוי בשמחה יתירה. שאלו רבי זירא: "הלא נאמר (משלי יד, כג) בכל עצב יהיה מותר?" השיבו רבי ירמיה באותו מטבע לשון: "תפילין אני מניח!"

האריך ראש הישיבה שליט"א לשבח את מעלת הנחת התפילין, בראותנו מדברי הגמרא, עד כמה על האדם להחיות את רוחו בשמחה מכך שהוא זוכה להניח תפילין. אולם היצר הרע אינו מסוגל לסבול את הנחת התפילין היום-יומית של היהודי, הוא לא יכול לראות את היהודי הקושר עצמו בקשר עז לבוראו מדי יום ביומו; מה הוא עושה? הוא מפיל ומכשיל את האדם וגורם לו 'חלישות הדעת', זה בכה וזכה בכה, לכל אחד הוא מגיע בדרך אחרת ובסיבה אחרת כדי להפילו לחלישות הדעת, הוא מחדיר בו מחשבות רעות, עד שהאדם מתחיל להרהר: 'מי צריך בכלל

את ה'תפילין' שלי? מי צריך את התפילה שאני מתפלל? הלא אני רחוק כל כך מהבורא יתברך, נכשלתי וחטאתי בכך ובכך, וכן על זו הדרך. אולם מחשבות הללו בשקר יסודן והרגשות הללו אינן נכונות כלל וכלל. כי הקב"ה ממתין ומייחל לכך שהיהודי, כל יהודי, יגיע מדי יום לבית הכנסת לתפילה ולהנחת תפילין.

המשיך ראש הישיבה שליט"א ואמר:

"אין מה להתבייש עם התפילין, אין מה להתחבא כשמניחים תפילין. גם אם קרה ומתעוררים בשעה מאוחרת, לא נטמנים ומסתתרים עם התפילין בחדר געול ומסוגר, הרחק מעין אנוש; אלא מופיעים בשערי בית המדרש להניח תפילין".

אחד התלמידים המקשיבים, שאל: "הרי אם אניח תפילין לעין כל במרכז בית המדרש בשעה מאוחרת, לאחר חצות היום; הדבר יפריע לי לשידוכים. אנשים יביטו עלי בעין עקומה, לאמור: 'ראו, הוא מהמאחרים לקום'". נענה ראש הישיבה שליט"א והשיבו: "הנחת תפילין אינה יכולה להזיק לשידוך. כשבחור מסתובב מצויד במכשיר פלאפון גדול - גם אם הוא מסונן והרי אין מי שיודע שזה מסונן - זה בהחלט עלול להזיק לו בשידוכים. אבל תפילין לא מזיק לשידוך".

מטפלים

קטו. שח ראש הישיבה שליט"א אודות המטפלים השונים הנפוצים כיום: "הטיפולים השונים הם מרים ביותר, משחיתים ביותר והם גרועים אפילו יותר מצרת הטכנולוגיה. הטיפולים והמטפלים לסוגיהם מרחיקים את האדם מהתורה עוד יותר מכלי הטכנולוגיה, כי כשפונים לטיפול, נמצאים לגמרי אצל הגוי ודרכי הגויים, בלי תורה, בלי דעת תורה ודעת רב פוסק הלכה. פשוט מקבלים טיפול נפשי לפי חוקי והוראות הגוי הערל ושיטתו".

מוח חדש

קטז. אחד התלמידים שאל את ראש הישיבה שליט"א אודות מה שאמר בשיעור ליל שישי פרשת ויחי שנוכח עינינו מתרחשת לדאבון לבב 'שואה רוחנית'. מה אפוא העצה לעצור בעד המשחית?

השיבו ראש הישיבה: "עצתו אמונה! מי שקורא את ה'עצתו אמונה' מדי שבוע בשבוע, מקבל מוח חדש, כל מוחו ומחשבתו מתחדשים ומשתנים לגמרי. יהיה מי שיהיה. לא חייבים להיות חסיד ברסלב - אלא כל מי שהוגה ב'עצתו אמונה' מדי שבוע בשבוע, מקבל מוח חדש".

קליפת בנגה

קיז. סיפר ראש הישיבה שליט"א סיפור אודות הגה"ק רבי יוסף חיים זונגפלד זי"ע, רבה של ירושלים עיר הקודש. בלכתו פעם ברחובות ירושלים, השליך ערבי קליפת בנגה בדרכו. רבי יוסף חיים הודה לו בשפה הערבית. תמה הערבי: 'תודתך על מה היא?' השיבו רבה של ירושלים: "אני מודה לך על כך שהשלכת עלי קליפת בנגה בלבד ולא רגמתני באבנים".

תכלית

קיח. בשעת בניית מעונו החדש של ראש הישיבה שליט"א בקרית ברסלב - ליברטי, הגיעו לברר אצלו לגבי סוג הרצפה הנבחרת. השיב ראש הישיבה:

"איני יודע. האמינו לי שכלל וכלל לא מעסיק אותי כל הקשור לדירתי הנבנית; הרבה יותר חושק אני שכבר יקום בניין עבור תלמוד התורה ובית הספר לבנות, מאשר דירתי הפרטית. הלא בברסלב היו מנעמים ושרים: 'אט גייט מען זוכן א דירה, און פירט מען שוין צו די קבורה' (-הנה הולכים לחפש דירה, והנה-הנה כבר מובלים אל הקבורה...).

את הדברים הללו משנן ראש הישיבה שליט"א בתדירות באוזני התלמידים. לא להכניס את הראש והמוח בהבלי הבלים - האם חלונות כאלה או שמא חלונות כאלה? דלתות מסוג זה או מסוג אחר? וכו' וכו' אדם מקים לעצמו בית דירה, על מנת להשיג יישוב הדעת, ועליו לוודא שראשו ומוחו נשארים קבועים ומקושרים אל הבורא יתברך.

באחד מביקוריו ב'שטעטל' - קרית ברסלב בליברטי, נענה ראש הישיבה: "כשאני מעורר על כך שאל לנו לחשוב על 'כסף', אין כוונתי לכך שאיני רוצה שיהיה לכם כסף. אדרבה, רצוני שתהיה לכולכם פרנסה ברווח, שכולם יהיו עשירים גדולים. אלא כוונתי שהראש, המוח, לא יהיה תפוס ושקוע בענייני ממון. שהמוח יהיה תמיד קשור אל הבורא יתברך".

הפצה

ק"ט. ראש הישיבה שליט"א אומר: "עניין ההפצה אינו קשור לדרגתו הרוחנית של האדם או למעשיו הטובים. ה'הפצה' אינה קשורה כלל למהותו הרוחני של המפיץ, על כל אחד ואחד, בכל דרגה שהוא נמצא, מוטל הצורך להשתדל בענייני הפצה". דימה ראש הישיבה שליט"א את הדבר אל שריפה הבערת ולשונות אש מלחכות ושורפות, בשעה כזו לא בוחנים מיהו 'מכבה האש' ומה רמתו ודרגתו. מי שרק יכול צריך למהר לתפוס דליי מים ולסייע בכיבוי הדליקה. כן הדבר לגבי ההפצה: אשו של היצר הרע בוערת ושורפת ומכלה, מדי יום נשרפים אנשים. על כן כל מי שרק יכול, ולא משנה מי ומה, צריך ליטול לידו ספרים וחוברות שיש בכוחם להשיב לב יהודים אל בוראם, לחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל.

הכשר טוב

קכ. ראש הישיבה שליט"א מחזק תדיר את התלמידים להשגיח על מה שהם מכניסים לביתם. שיכניסו הביתה רק מאכלים שיש להם כשרות

טובה ויקפידו על כך גם בקרב ילדים קטנים ממש.

וכה סיפר ראש הישיבה שליט"א:

יהודי מתלמידיו של הרבי הקדוש מסאטמאר זי"ע שהתגורר במקום מרוחק שלא היה אפשר להשיג בו בשר בכשרות מהודרת, נכנס פעם לרבו. כשהרבי זי"ע התעניין אצלו מנין הוא משיג בשר כשר במקום מגוריו. השיב היהודי שאחת לתקופה הוא נכנס לניו-יורק ורוכש בשר כשר באיטליז כשר ומהודר ומהבשר הזה הוא ניזון. אולם לילדיו הוא כן מגיש בשר בכשרות המקומית למרות שאינה כשרות מהודרת כל כך.

אמר לו הרבי מסאטמאר:

"לא טוב אתה נוהג. מוטב שתאכיל את ילדיך בבשר המהודר ולעצמך תאכל מהשחיטה המקומית הבלתי מהודרת".

וכמובן שאין הכוונה שהרבי רצה להגיד לו חלילה שיזלזל בבשר שהוא עצמו מכניס לפיו. הרבי מסאטמאר רצה בהוראתו להבהיר לו שלא נכון ולא צודק לזלזל בכשרות האוכל שאנו מגישים לילדים בתואנה של 'הם הרי עדיין קטנים'. כי האוכל שהאדם אוכל, הופך להיות חלק מדמו. וצריכים מאד מאד להיזהר על הילדים שלא יכניסו לפיהם דבר שאינו בהשגחה מהודרת. וכמובן שאין זה גורע מכך שגם המבוגרים צריכים להיזהר בתכלית הזהירות בנושא זה.

תקנת ה'שטעטל'

קכא. ללא הרף משנן ראש הישיבה שליט"א שאצל רבינו זי"ע היה 'שלום בית' יסוד היסודות. וכמעט שאין שיעור בו אין ראש הישיבה שליט"א מעורר ומחזק בענייני שלום בית.

באחד מביקוריו של ראש הישיבה שליט"א ב'שטעטל' (קרית ברסלב, ליברטי), הוא שח ואמר: "תקנה אחת יש כאן בקרית ברסלב: חייבים לחיות ב'שלום בית'. זוהי אמנם התקנה הקשה ביותר, אולם אם יש כאן

מי שאין לו 'שלום בית' והתקנה קשה מדי עבורו; שיסור ויפנה לקהילה אחרת, קהילה שגם ל'רבי' ול'מנהיג' שלה אין שלום בביתו... אצלנו בקהילה יכול להיכלל רק מי שיש לו שלום בביתו".

מרגלא בפומיה של ראש הישיבה שליט"א:

"שלום בית אינו דבר שאפשר לעבוד עליו, לרכוש אותו ולהמשיך מכאן ואילך לחיות ברוגע, לאמור 'יש לי שלום בית...' על שלום בית צריכים לעמול מדי יום ביומו. צריכים לדבר בצורה יפה בבית, צריכים לוותר, הן הבעל לאשתו והן האשה לבעל. ועל כולם צריכים הרבה להתפלל על דבר זה, להתחנן לפני הקב"ה שנצליח להסתדר בבית בצורה נכונה, שתהיה אטמוספירה נעימה ואווירה טובה בבית וכו' וכו'".

